

DOI 10.7251/PSY1901036V ; UDK 611.81:616.895.8

2019; 8(1-2): 36-43

FUNKCIONALNA POVEZANOST TALAMUSA I PSIHOVIČNIH MANIFESTACIJA KOD SHIZOFRENIJE

Sanja Vukadinović Stojanović¹

Gordana Macanović²

Nada Banjac³

Zlatan Stojanović⁴

¹Univerzitetski klinički centar Republike Srpske, Klinika za psihijatriju, Banja Luka,
Bosna i Hercegovina

²Viša škola za obrazovanje vaspitača, Sremska Mitrovica, Republika Srbija

³Dom zdravlja Banja Luka, Služba hitne pomoći sa edukacionim centrom, Republika Srpska, Bosna i
Hercegovina

⁴Univerzitet u Banjoj Luci, Medicinski fakultet, Zavod za anatomiju, Republika Srpska, Bosna i Hercegovina

Originalni naučni rad

Sažetak

Uvod: Shizofrenija je hronično duševno oboljenje koje se karakteriše organskim promjenama u sivoj i bijeloj masi mozga. Morfološke promjene moždanih struktura mogu imati prediktivnu vrijednost u procjeni dijagnostike i razvoja ovog teškog duševnog poremećaja. Cilj našeg rada je bio da se ispita da li postoji povezanost morfoloških karakteristika talamus-a (veličine i oblika) i intenziteta psihovičnih manifestacija kod pacijenata oboljelih od shizofrenije. **Ispitanici i metode:** Istraživanje je obuhvatilo ukupno trideset i jednu osobu oboljelu od shizofrenije. Dijagnoza shizofrenije je postavljana na osnovu DSM-V kriterijuma, a intenzitet psihovičnih manifestacija je procjenjivan primjenom skale za procjenu psihovičnih poremećaja- BPRS (Brief Psychiatric Rating Scale). Morfometrijske karakteristike talamus-a određivane su na aksijalnim nekontrastnim CT snimcima na površini najvećeg poprečnog presjeka primjenom AutoCAD 2007 digitalne morfometrije. Statistički podaci su obrađivani u SPSS 16.0 programskom paketu. Statistički zaključci izneseni su na osnovu dvosmjernog $p < 0.05$. **Rezultati:** Ispitivanjem povezanosti intenziteta psihovičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom od površine najvećeg poprečnog presjeka talamus-a ustanovili smo veći intenzitet psihovičnih manifestacija kod osoba sa manjom površinom presjeka talamus-a na lijevoj hemisferi mozga (regresioni koeficijent $B = -0.070$, $p = 0.001$). Nismo uočili statistički značajnu povezanost obima talamus-a na lijevoj hemisferi mozga i psihovičnih manifestacija (regresioni koeficijent $B = -0.024$, $p = 0.803$), kao ni povezanost veličine i obima talamus-a sa intenzitetom psihovičnih manifestacija na desnoj hemisferi mozga (površina desno: regresioni koeficijent $B = -0.023$, $p = 0.314$; obim desno: regresioni koeficijent $B = -0.059$, $p = 0.585$). **Zaključak:** U našoj studiji mi smo utvrdili da je kod pacijenata sa shizofrenijom prisutan veći intenzitet psihovičnih manifestacija kod osoba sa manjom površinom presjeka talamus-a na lijevoj hemisferi mozga. Veličina talamus-a može poslužiti kao biomarker nastanka i razvoja shizofrenije.

Ključne riječi: thalamus, shizofrenija, analiza, korelacija

UVOD

Thalamus obuhvata najveći dio međumozga (diencephalon-a). Ovoidnog je oblika. Učestvuje u izgradnji lateralnog zida

treće moždane komore (ventriculus tertius) i poda centralnog dijela bočne moždane komore (ventriculus lateralis- pars centralis). Ventralni dio talamus-a je u odnosu sa suptalamusom i hipotalamusom. Oko dorzolateralnog dijela

talama obilazi repato jedro (nc. caudatus). Lateralno od talama nalazi se bijela masa grupisana u unutrašnju kapsulu (capsula interna), koja ga odvaja od nc. lentiformis-a (1). Shizofrenija je hronično duševno oboljenje koje se karakteriše organskim promjenama u sivoj i bijeloj masi mozga (2). Morfološke promjene moždanih struktura mogu imati prediktivnu vrijednost u procjeni dijagnostike i razvoja ovog teškog duševnog poremećaja. Cilj našeg rada je bio da se ispita da li postoji povezanost morfoloških karakteristika talama (veličine i oblika) i intenziteta psihotičnih manifestacija kod pacijenata oboljelih od shizofrenije.

ISPITANICI I METODE

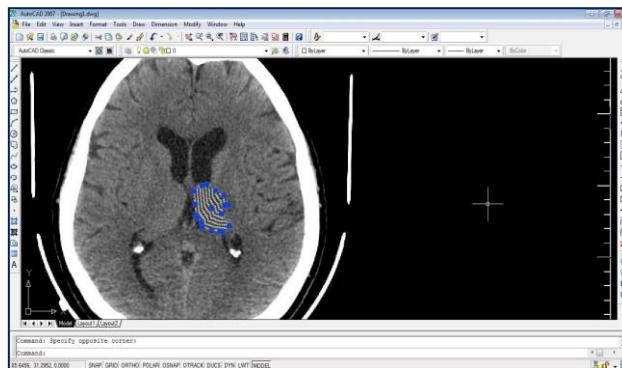
Istraživanje je obuhvatilo ukupno trideset i jednu osobu oboljelu od shizofrenije (F20): 17 osoba ženskog pola i 14 osoba muškog pola. Dijagnoza shizofrenije je postavljana na osnovu DSM-V kriterijuma (3), a intenzitet psihotičnih manifestacija je procjenjivan primjenom skale za procjenu psihotičnih poremećaja- BPRS (Brief Psychiatric Rating Scale) (4). Intenzitet psihotičnih manifestacija kod ove skale skorovan je vrijednostima 1-7 (1 = simptomi nisu prisutni, 2 = veoma blagi, 3 = blagi, 4 = umjereni, 5 = umjereni jaki, 6 = jaki i 7 = ekstremno jaki). Više vrijednosti BPRS skora odražavaju veći intenzitet psihotičnih manifestacija. Psihometrijsko testiranje je

vršeno po postavljanju dijagnoze shizofrenije i prije ordiniranja antipsihotične terapije.

Veličina talama određivana je na aksijalnim nekontrasnim CT snimcima (debljine sloja 5 mm) na površini najvećeg poprečnog presjeka. Površina i obim presjeka talama određivani su primjenom *AutoCAD digitalne planimetrije* (Slika 1). *AutoCAD* 2007 za PC Windows (razvijen od Autodesk, Inc. San Rafael, California, U.S.) pripada grupi programskih paketa namijenjenih crtanju, projektovanju i drugim vidovima primjene računara u inženjerskoj praksi. Ovaj programski paket se može koristiti i za mjerjenje površina nepravilnih geometrijskih figura, kao što su strukture centralnog nervnog sistema (5).

Zbog značajnog mješanja uticaja (confounding-a) iz studije su isključeni pacijenti težih komorbidnih stanja (srčana dekompenzacija, nestabilna angina pektoris, infarkt u prethodnoj i godini ispitivanja, infektivne bolesti, maligna i hronična imunološka oboljenja). Također u studiju nisu uključivani pacijenti sa dijagnostikovanim drugim psihijatrijskim poremećajima, neurološkim oboljenjima i preležanim moždanim udarom.

Statistički podaci su obrađivani u SPSS 16.0 programskom paketu. Vršeno je testiranje hipoteza korištenih regresionih modela. Statistički zaključci izneseni su na osnovu dvosmjernog $p < 0.05$.



Slika 1. AutoCAD digitalna planimetrija najvećeg poprečnog presjeka talama lijevo. Površina 583.27 mm², obim 100.18 mm

REZULTATI

Deskriptivna statistika ispitivanih parametara kod pacijenata oboljelih od shizofrenije prikazana je u tabeli 1.

Tabela 1. Deskriptivni podaci ispitivanih parametara kod pacijenata oboljelih od shizofrenije

	Minimum	Maksimum	Aritmetička sredina	Standardna devijacija
BPRS skor*	52	100	74.68	14.377
Godine	19	78	44.97	16.656
Površina poprečnog presjeka talamusija lijevo (mm^2)	401.22	790.35	586.32	102.350
Obim poprečnog presjeka talamusija lijevo (mm)	87.21	189.64	131.79	26.057
Površina poprečnog presjeka talamusija desno (mm^2)	440.21	835.59	588.19	101.796
Obim poprečnog presjeka talamusija desno (mm)	90.87	180.24	134.47	24.564

* BPRS: Brief Psychiatric Rating Scale

Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija od pola i godina ispitanika prikazana je u tabeli 2. Za ispitivanje povezanosti korišten je opšti linearni model,

budući da su pretpostavke modela bile zadovoljenje (normalnost rasporeda BPRS skora, jednakost vrijansi i homoskedastičnost reziduala).

Tabela 2. Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija od pola i godina ispitanika

Parametar	B	Standardna greška	t	p	95% interval povjerenja		Parcijalni Eta ²	Opservirana snaga testa ^a
					Donji	Gornji		
Odsječak	75.815	8.052	9.416	< 0.001	59.321	92.309	0.760	1.000
Godine	0.061	0.158	0.389	0.700	-0.261	0.384	0.005	0.066
(Ženski pol)	-7.105	5.186	-1.370	0.182	-17.729	3.519	0.063	0.263
(Muški pol)	0 ^b

a. Računato koristeći alfa = 0.05

b. Ovaj parametar je predstavljen nulom jer je redundantan.

Nismo ustanovili povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija od pola i godina ispitanika. Intenzitet psihotičnih manifestacija je pozitivno korelirao sa starošću ispitanika, i

uočene su više vrijednosti psihotičnih manifestacija kod muškaraca, ali bez statističkih signifikantnosti ($p > 0.05$) (Tabela 2). Ispitivanjem povezanosti intenziteta

psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom od površine najvećeg poprečnog presjeka talamusa lijevo ustanovili smo veći intenzitet psihotičnih manifestacija kod osoba sa manjom površinom presjeka talamusa (regresioni koeficijent $B = -0.070$, $p = 0.001$) (Tabela 3). Za ispitivanje

signifikantnosti korišten je generalizovani linearni model potklasa LINEAR robusni procjenitelj, budući da nije bilo prisutno odstupanje empirijskih vrijednosti BPRS skora od normalnog rasporeda (Shapiro-Wilk: $p = 0.155$).

Tabela 3. Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i površine najvećeg poprečnog presjeka talamusa lijevo

Parametar	B	Standardna greška	95% Waldov interval povjerenja		Test hipoteze		
			Donji	Gornji	Waldov Hi-kvadrat	df	p
(Odsječak)	115.894	12.9710	90.471	141.317	79.831	1	<0.001
Površina presjeka talamusa lijevo (mm^2)	-0.070	0.0218	-0.113	-0.028	10.444	1	0.001
(Razmjer)	160.3 ^a						

Zavisna varijabla: BPRS skor
 BPRS: Brief Psychiatric Rating Scale

a. Računanje bazirano na Pearsonovom Hi-kvadrat testu.

Ispitivanjem povezanosti intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i obima najvećeg poprečnog presjeka talamusa lijevo nismo ustanovili statistički značajno veći intenzitet psihotičnih sa manjim obimom presjeka

talama (regresioni koeficijent $B = -0.024$, $p = 0.803$) (Tabela 4). Za ispitivanje signifikantnosti korišten je generalizovani linearni model potklasa LINEAR robusni procjenitelj.

Tabela 4. Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i obima najvećeg poprečnog presjeka talamusa lijevo

Parametar	B	Standardna greška	95% Waldov interval povjerenja		Test hipoteze		
			Donji	Gornji	Waldov Hi-kvadrat	df	p
(Odsječak)	77.777	13.4050	51.504	104.050	33.664	1	<0.001
Obim presjeka talamusa lijevo (mm)	-0.024	0.0942	-0.208	0.161	0.062	1	0.803
(Razmjer)	213.4 ^a						

Zavisna varijabla: BPRS skor
 BPRS: Brief Psychiatric Rating Scale,
 a. Računanje bazirano na Pearsonovom Hi-kvadrat testu.

Ispitivanjem povezanosti intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom od površine najvećeg poprečnog presjeka talamus desno nismo ustanovili statistički značajno veći intenzitet psihotičnih manifestacija kod osoba

sa manjom površinom presjeka talamus (regresioni koeficijent $B = -0.023$, $p = 0.314$) (Tabela 5). Za ispitivanje signifikantnosti korišten je generalizovani linearni model potklasa LINEAR robusni procjenitelj.

Tabela 5. Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i površine najvećeg poprečnog presjeka talamus desno

Procjene Parametra

Parameter	B	Standardna greška	95% Waldov interval povjerenja		Test hipoteze		
			Donji	Gornji	Waldov Hi-kvadrat	df	p
(Odsječak)	88.336	14.1722	60.559	116.113	38.851	1	<0.001
Površina presjeka talamus desno (mm^2)	-0.023	0.0230	-0.068	0.022	1.016	1	0.314
(Razmjer)	208.0 ^a						

Zavisna varijabla: BPRS skor

BPRS: Brief Psychiatric Rating Scale

a. Računanje bazirano na Pearsonovom Hi-kvadrat testu.

Ispitivanjem povezanosti intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i obima najvećeg poprečnog presjeka talamus desno nismo ustanovili statistički značajno veći intenzitet psihotičnih sa manjim obimom presjeka

talamus (regresioni koeficijent $B = -0.059$, $p = 0.585$) (Tabela 6). Za ispitivanje signifikantnosti korišten je generalizovani linearni model potklasa LINEAR robusni procjenitelj.

Tabela 6. Povezanost intenziteta psihotičnih manifestacija (BPRS skora) pacijenata sa shizofrenijom i obima najvećeg poprečnog presjeka talamus desno

Procjene Parametra

Parameter	B	Standardna greška	95% Waldov interval povjerenja		Test hipoteze		
			Donji	Gornji	Waldov Hi-kvadrat	df	p
(Odsječak)	82.662	15.3549	52.567	112.757	28.981	1	<0.001
Obim presjeka talamus desno (mm)	-0.059	0.1086	-0.272	0.154	0.299	1	0.585
(Razmjer)	211.6 ^a						

Zavisna varijabla: BPRS skor

BPRS: Brief Psychiatric Rating Scale

a. Računanje bazirano na Pearsonovom Hi-kvadrat testu.

DISKUSIJA

Thalamus je bilateralno povezan sa korom velikog mozga. Ovaj masivni sistem talamokortikalnih i kortikotalamičkih aksona poznat je pod nazivom *radiatio thalami*. Dijelovi radijacije su pedunculus thalami anterior, superior, inferior et posterior. Oni povezuju thalamus sa frontalnim, parietalnim, temporalnim i okcipitalnim korteksom (1). Budući da kod shizofrenije kao jedan od organskih biomarkera oboljenja je prisutna atrofija kore velikog mozga (2), za očekivati je i atrofiju i smanjenje veličine thalamusa propadanjem kortikalno zavisnih neurona thalamusa tzv. neurona specifičnih jedara thalamusa (6). Ne treba se isključiti i mogućnost primarne lokalizacije atrofije neurona jedara thalamusa sa posljedičnom sekundarnom atrofijom kore velikog mozga kod oboljelih od shizofrenije.

Još od početka dvadesetog vijeka sumnjalo se da thalamus predstavlja region mozga koji može biti uključen u patogenezu shizofrenije (7). CT i NMR studije danas ovo i potvrđuju. Tako npr. Cronenwett WJ. et Csernansky J. ističu redukciju veličine oba thalamusa kod pacijenata oboljelih od shizofrenije (8). Bilateralnu redukciju thalamusa kod pacijenata oboljelih od shizofrenije u odnosu na zdravu populaciju navode i autori (9). Interesantno je spomenuti i da druge metodološke studije ukazuju na redukciju thalamusa kod pacijenata oboljelih od shizofrenije kao što su fraktna dimenzionalna analiza (10) i postmortalne stereološke studije (11).

Postoje i studije u literaturi koje negiraju redukciju veličine thalamusa pacijenata oboljelih od shizofrenije u odnosu na zdravu populaciju. Portas CM et al. isključuju redukciju veličine i lijevog i desnog thalamusa u odnosu na zdravu populaciju čak i nakon korekcije thalamusa za veličinu mozga (12), dok Kemether EM et al. (13) ističu redukciju samo pojedinih regiona thalamusa (mediodorzalnog, pulvinara i nc. centromedianus-a), ali ne i čitavog. Ne postoji

konzistentnost nalaza u pogledu redukcije pojedinih regiona thalamusa. Kao što je spomenuto u (13) negira se redukcija prednjih limbičkih i motornih ventrolateralnih regiona thalamusa pacijenata sa shizofrenijom, ali u literaturi se opisuju i nalazi redukcije i ovih regiona (7, 14). Također treba istići da su redukcije taličkih struktura manje izražene u odnosu na redukcije i atrofije drugih regiona mozga oboljelih od shizofrenije (15).

U našoj studiji mi smo utvrdili da je kod pacijenata sa shizofrenijum prisutan veći intenzitet psihičkih manifestacija kod osoba sa manjom površinom presjeka thalamusa (regresioni koeficijent $B = -0.070$, $p = 0.001$) (Tabela 3) i to na lijevoj hemisferi mozga. Ovo nismo uočili na desnoj strani što je slično nalazu studije (16), čiji autori također uočavaju izraženje morfološke promjene lijevog thalamusa. Za razliku od Cobia DJ et al. (14) koji nisu uočili korelaciju redukcije veličine thalamusa sa intenzitetom poremećaja ponašanja, mi smo istu utvrdili u našoj studiji.

Pojedine studije ističu i promjene oblika thalamusa kao jedan od biomarkera patogeneze shizofrenije (7). Naročito se ističu unutrašnji usjeci u prednjim i zadnjim regionima thalamusa (17). U našoj studiji nismo utvrdili da postoji povezanost oblika (obima) thalamusa i intenziteta psihičkih manifestacija obostrano (Tabela 4, 6). Interesantno je spomenuti i nalaze u literaturi koji ukazuju da su redukcije veličine i oblika thalamusa izraženije kod pacijenata koji nisu liječeni antipsihoticima, čime morfometrijske karakteristike thalamusa mogu poslužiti i kao biomarker uspješnog odgovora na antipsihotičnu terapiju shizofrenije.

ZAKLJUČAK

U našoj studiji mi smo utvrdili da je kod pacijenata sa shizofrenijom prisutan veći intenzitet psihičkih manifestacija kod osoba sa manjom površinom presjeka thalamusa na lijevoj hemisferi mozga. Veličina thalamusa može poslužiti kao biomarker nastanka i razvoja shizofrenije.

Literatura

1. Marinković S, Milisavljević M, Kostić V. Funkcionalna i topografska neuroanatomija. Nauka: Beograd; 1998.
2. DeLisi LE, Szulc KU, Bertisch HC, Majcher M, Brown K. Understanding structural brain changes in schizophrenia. Dialogues Clin Neurosci. 2006;8(1):71-8.
3. American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. Fifth Edition. Arlington, VA: American Psychiatric Publishing; 2013.
4. Overall JE, Gorham DR. The Brief Psychiatric Rating Scale (BPRS): Recent developments in ascertainment and scaling. Psychopharmacology Bulletin. 1988;24:97-99.
5. Spasojević G, Stojanović Z, Suscević D, Malobabić S. Sexual dimorphism of the human corpus callosum- digital morphometric study. Vojnosanit pregl. 2006; 11(63): 933-8.
6. Ilić A, Blagočić M, Malobabić S, Radonjić V, Prostran M, Toševski J. Anatomija centralnog nervnog sistema. Savremena administracija: Beograd; 1996.
7. Danos P. Pathology of the thalamus and schizophrenia-an overview. Fortschr Neurol Psychiatr. 2004;72(11):621-34.
8. Cronenwett WJ, Csernansky J. Thalamic pathology in schizophrenia. Curr Top Behav Neurosci. 2010;4:509-28.
9. Schuster C, Schuller AM, Paulos C, Namer I, Pull C, Danion JM, et al. Gray matter volume decreases in elderly patients with schizophrenia: a voxel-based morphometry study. Schizophr Bull. 2012;38(4):796-802.
10. Zhao G, Denisova K, Sehatpour P, Long J, Gui W, Qiao J, et al. Fractal Dimension Analysis of Subcortical Gray Matter Structures in Schizophrenia. PLoS One. 2016;11(5):e0155415.
11. Dorph-Petersen KA, Lewis DA. Postmortem structural studies of the thalamus in schizophrenia. Schizophr Res. 2017;180:28-35.
12. Portas CM, Goldstein JM, Shenton ME, Hokama HH, Wible CG, Fischer I, et al. Volumetric evaluation of the thalamus in schizophrenic male patients using magnetic resonance imaging. Biol Psychiatry. 1998;43(9):649-59.
13. Kemether EM, Buchsbaum MS, Byne W, Hazlett EA, Haznedar M, Brickman AM, et al. Magnetic resonance imaging of mediodorsal, pulvinar, and centromedian nuclei of the thalamus in patients with schizophrenia. Arch Gen Psychiatry. 2003;60(10):983-91.
14. Cobia DJ, Smith MJ, Salinas I, Ng C, Gado M, Csernansky JG, et al. Progressive deterioration of thalamic nuclei relates to cortical network decline in schizophrenia. Schizophr Res. 2017;180:21-27.
15. Konick LC, Friedman L. Meta-analysis of thalamic size in schizophrenia. Biol Psychiatry. 2001;49(1):28-38.
16. Del Bene VA, Foxe JJ, Ross LA, Krakowski MI, Czobor P, De Sanctis P. Neuroanatomical Abnormalities in Violent Individuals with and without a Diagnosis of Schizophrenia. PLoS One. 2016;11(12):e0168100.
17. Harms MP1, Wang L, Mamah D, Barch DM, Thompson PA, Csernansky JG. Thalamic shape abnormalities in individuals with schizophrenia and their nonpsychotic siblings. J Neurosci. 2007;27(50):13835-42.
18. Hajima SV, Van Haren N, Cahn W, Koolschijn PC, Hulshoff Pol HE, Kahn RS. Brain volumes in schizophrenia: a meta-analysis in over 18 000 subjects. Schizophr Bull. 2013;39(5):1129-38.

FUNCTIONAL CONNECTION BETWEEN THALAMUS AND PSYCHOTIC MANIFESTATIONS IN SCHIZOPHRENIA

Sanja Vukadinović Stojanović¹

Gordana Macanović²

Nada Banjac³

Zlatan Stojanović⁴

¹University Clinical Center of the Republic of Srpska, Clinic for Psychiatry, Banja Luka, Bosnia and Herzegovina,

²College for the Education of Teachers, Sremska Mitrovica, Republic of Serbia

³Community Health Center Banja Luka, Emergency Medical Service with an Educational Center, RS, B&H

⁴University of Banja Luka, Faculty of Medicine, Department for Anatomy, Republic of Srpska, Bosnia and Herzegovina

Abstract

Introduction: Schizophrenia is a chronic mental illness characterized by organic changes in the gray and white matter of the brain. Morphological changes in brain structures can have a predictive value in assessing the diagnosis and development of this severe mental disorder. The aim of our work was to examine whether there is a connection between the morphological characteristics of the thalamus (size and shape) and the intensity of psychotic manifestations in patients with schizophrenia. **Respondents and methods:** The study included a total of thirty-one people with schizophrenia. The diagnosis of schizophrenia was based on the DSM-V criteria, and the intensity of psychotic manifestations was assessed using a scale for the assessment of psychotic disorders- BPRS (Brief Psychiatric Rating Scale). The morphometric characteristics of the thalamus were determined on axial non-contrast CT images on the surface of the largest cross-section using AutoCAD 2007 digital morphometry. Statistical data were

processed in the SPSS 16.0 software package. Statistical conclusions were presented on the basis of a two-tailed $p < 0.05$. **Results:** By examining the correlation between intensity of psychotic manifestations (BPRS score) of patients with schizophrenia and the surface of the largest cross section of the thalamus, we established a higher intensity of psychotic manifestations in people with a lower thalamus cross section on the left hemisphere of the brain (regression coefficient $B = -0.070$, $p = 0.001$). We did not notice a statistically significant correlation between the perimeter of thalamus of the left hemisphere of the brain and psychotic manifestations (regression coefficient $B = -0.024$, $p = 0.803$), as well as the correlation of area and perimeter of thalamus with the intensity of psychotic manifestations in the right hemisphere of the brain (area right: regression coefficient $B = -0.023$, $p = 0.314$, perimeter right: regression coefficient $B = -0.059$, $p = 0.585$). **Conclusion:** In our study, we found that in patients with schizophrenia there is a higher intensity of psychotic manifestations in people with a lower thalamus cross section on the left hemisphere of the brain. The size of the thalamus can serve as a biomarker of the emergence and development of schizophrenia.

Key words: thalamus, schizophrenia, analysis, correlation

Autor za korespondenciju:

Sanja Vukadinović Stojanović, Univerzitetski klinički centar Republike Srpske, Klinika za psihijatriju, Banja Luka, BiH,
email: sanjavuk@teol.net